

वलं

सेट् ।) रेफोपधः । ड, वर्धते । इति दुर्गा-
दासः ॥

बल, क ड निरूपणे । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(चुरा०-आत्म०-सक०-सेट् ।) क ड, बाल-
यते धर्म्मं धीरः । अयं कैश्चिन्न मन्यते ।
इति दुर्गादासः ॥

बल, क म जीवने । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(चुरा०-पर०-अक०-सेट् ।) बलपति । इति
दुर्गादासः ॥

बल, ड दाने । वधि । निरूपणे । इति कवि-
कल्पद्रुमः ॥ (भा०-आत्म०-सक०-सेट् ।) ड,
बलते । इति दुर्गादासः ॥

बल, ज धान्यावरोधे । जीवने । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(भा०-पर०-सक०-अक०-च-सेट् ।) बालः बलः ।
धनस्य भावो धान्यं सन्तुष्टिस्तस्य अवरोधः
प्रतिबन्धः धान्यावरोधः । बलति पुण्यहीनं
विधिः । पुण्यहीनस्य सन्तुष्टिं प्रतिवप्राति
इत्यर्थः । अयमर्थो अन्यैर्न मन्यते । बलत्व-
न्नेन लोकः । इति दुर्गादासः ॥

ब(ब)लं, क्री, (बलते विपक्षान् हन्तीति । बल + पचा-
टाच् ।) सैन्यम् । (यथा, भगवद्गीतायां १।१०।
“अपय्याप्तं तदस्माकं बलं भीष्माभिरक्षितम् ।
पय्याप्तमिदमेतेषां बलं भीष्माभिरक्षितम् ॥”)
सौल्यम् । सामर्थ्यम् । अत्र श्रेष्ठस्य पर्यायः ।
द्रविणम् २ तरः ३ सहः ४ शौच्यम् ५ स्थाम ६
शुभ्रम् ७ शक्तिः ८ पराक्रमः ९ प्राणः १० ।
इत्यमरः । १।८।१०२ । महः ११ शूद्रा १२ । इति
शब्दरत्नावली । ऊर्जः १३ । इति जटाधरः ॥
तद्वैदिकपर्यायः । अजः १ पा(वा)जः २ शवः ३
तरः ४ तवः ५ त्वचः ६ शङ्खः ७ वाधः ८
तृमूयम् ९ तविषी १० शुभ्रम् ११ शुष्कम् १२
शूयम् १३ दहः १४ चीडः १५ औलम् १६
सहः १७ यहः १८ वधः १९ वर्गः २०
टलनम् २१ टक् २२ मज्जना २३ पौल्यानि २४
घर्षः २५ द्रविणम् २६ खन्दासः २७ शस्त्रम्
२८ । इत्यष्टाविंशतिर्बलनामानि । इति वेदनि-
चयटी । २ । ६ । (यथा, मनुः । २ । ५५ ।
“पूजितं ह्यश्वं निजं बलमर्जं यच्छति ॥”)
तत्तु गर्भस्य बालस्य वडे मांसं भवति । इति
सुखबोधः । गन्धर्वः । रूपम् । इति मेदिनी । ले,
३० । शुक्रम् । इति हेमचन्द्रः । १।२६३ । (यथाह
सुमुतः । “धातूनां यत्परं तजस्तत् खलोज
जदेव बलमित्युच्यते ॥”) वपुः । इति जटाधरः ॥
(यथा, रामायणे । ७ । १ । ३३ ।
“कीदृशो वै प्रभावोऽस्य किं बलं कः परा-
क्रमः ॥”)
पल्लवम् । इति शब्दरत्नावली । रक्तः । इति
शब्दचन्द्रिका । (बलमस्यास्तीति । बल + अर्थ
आदाच् ।) बलयुक्ते, त्रि । इति मेदिनी ॥*॥
सद्योबलकराणि बलहराणि च यथा,—
“सद्योबलकरास्त्रीणि बलाभ्यङ्गं सुभोजनम् ।
सद्योबलहरास्त्रीणि आधानं मेधुनं ज्वरः ॥”

वलः

बलकारकौषधं यथा, गारुडे । १।५।१६६ अयः ।
“शिवामलकचूर्णं वै मधुना उदकेन वा ।
बलानि कुर्वन्नासाया प्रलुपे भक्षणं शिव ! ॥”

पारिभाषिकवलानि । यथा,—
“विद्याभिजनमित्राणि वृद्धिसत्त्वधनानि च ।
तयः सहायवीर्याणि देवश्च दशमं बलम् ॥”
इति महाभारते आपहर्म्मः ॥

अपि च ।
“अवलस्य बलं राजा बालस्य रुदितं बलम् ।
बलं मर्त्यस्य मौनस्य तस्करस्यावृतं बलम् ॥”*॥
अपि च ।

“क्षत्रियाणां बलं युद्धं आपारस्य बलं विश्राम् ।
भिक्षा बलं भिक्षुकाणां शूद्राणां विप्रसेवनम् ॥
हरौ भक्तिर्हरैर्दंष्ट्रां वैष्णवानां बलं हरिः ।
हिंसा बलं खलानाञ्च तपस्या च तपस्विनाम् ॥
बलं वैश्वं वैश्यानां योचितं यौवनं बलम् ।
बलं प्रतापो भूपानां बालानां रुदितं बलम् ॥
सतां सत्यं बलं मिथ्या बलमेवासतां सदा ।
अनुगानामनुगमः स्वल्पस्वानाञ्च सचयः ॥
विद्या बलं पण्डितानां वाणिज्यं बणिजां बलम् ।
शान्त्यनुकर्मेशीलानां गाम्भीर्यं साहसं बलम् ॥
धनं बलञ्च धनिनां सुचीनाञ्च विशेषतः ।
बलं विवेकः शान्तानां गुणिनां बलमेकता ॥
गुणो बलञ्च गुणिनां चौराणाञ्चौघमेव च ।
विप्रवाक्यञ्च कापयमधर्ममन्त्रिणां बलम् ॥
हिंसा च हिंसजन्तूनां सतीनां पतिसेवनम् ।
वरप्राप्तौ सुराणाञ्च शिष्याणां गुरुसेवनम् ॥
बलं धर्म्मो गृहस्थानां श्रद्धायां राजसेवनम् ।
बलं क्षत्रः स्तावकानां ब्रह्म च ब्रह्मचारिणाम् ॥
यतीनाञ्च सदाचारो न्यासः सन्नासिनां बलम् ।
पापं बलं पातकिनां सुभक्तानां हरिर्वलम् ॥
पुण्यं बलं पुण्यवतां प्रजानां नृपतिर्वलम् ।
फलं बलञ्च वृक्षाणां जलधीनां जलं बलम् ॥
जलं बलञ्च शस्यानां मत्स्यानाञ्च जलं बलम् ।
शान्तिर्वलञ्च भूपानां विप्राणाञ्च विशेषतः ॥”
इति ब्रह्मवैवर्ते गणेशखण्डे ३५ अध्यायः ॥

ब(ब)लः, पुं, (बलते निरूपयति स्वेष्टमिति । बल +
आच् । बलदेवपक्षे नामैकदेश्यग्रहणाद्यापि
विध्यति भीमादिवत् ।) काकः । (यथा, महा-
भारते । ७ । ६ । २५ ।
“यथाः श्वेता वलाः कङ्का वायसाश्च सहस्रशः ॥”)
बलदेवः । इत्यमरः ॥ (यथा, भागवते । ४।५।१६।
“पूज्यो ह्यपातयत् हन्तान् कलिङ्गस्य यथा वनः ॥”)
अस्य पत्न्यादीनां नामानि यथा,—
“देवतीं नाम तनयां देवतस्य महोपतेः ।
उपयेमे बलस्तस्यां जज्ञाते निशठोत्सकौ ॥”
इति विष्णुपुराणे । ५ । २५ । १६ ॥

वरकटवृक्षः । इति शब्दचन्द्रिका । (वायुना
प्रदत्तः कार्तिकेयायुधपरभेदः । यथा, महा-
भारते । ६ । ४५ । ४२ ।
“बलश्चातिवर्जश्चैव महावक्रौ महाबलौ ।
प्रददौ कार्तिकेयाय वायुर्भरतवत्सलम् ॥”

वलः

रामपुत्रस्य कुशस्यान्वये जातस्य पारियात्रस्य
पुत्रविशेषः । यथा, भागवते । ६ । १२ । २ ।
“देवानोक्तस्ततोऽनीहः पारियात्रोऽथ तत्सुतः ।
ततो बलः स्थलस्तस्माद्वचनाभोऽर्कसम्भवः ॥”
ह्नायुषः पुत्रविशेषः । यथा, महाभारते । १ ।
६५ । ३३ ।

“ह्नायुषः पुनः पुत्राच्चत्वारोऽसुरपुङ्गवाः ।
विजयो बलवीरौ च वृत्रश्चैव महासुरः ॥”
मेघः । इति निघण्टुः । १ । १० ॥) दैत्य-
विशेषः । इति मेदिनी । ले, ३७ ॥ तस्य
विवरणं यथा,—

“आसीद्देवो बलो नाम महाबलपराक्रमः ।
देवगन्धर्व्यक्षणां चन्द्रेन्द्रभयकारकः ॥
येन विष्णुर्धमः स्तूर्यो भयं आजौ प्रपीडिताः ।
अग्निजानलरक्षश्च वरुणश्च वशीकृताः ॥
संयम्य येन नागेन्द्रा महाभोगा महाविषाः ।
गरुडश्च हतो भव्यः सदाशामभिवर्त्तिनः ॥
येन संलिख्य शैलेन्द्रः कङ्ककाकारकारितः ।
क्रौडार्थं येन विप्रेन्द्रः गिरयः प्रथिता सुवि ॥
तेन देवाः सन्नङ्गाद्या दिवः सर्वे पलायिताः ।
दत्तं स्थानस्य पातालं समयं शरदां शतम् ॥
तथा ते भयमापन्ना मार्गं त्यक्त्वा गता गुरुम् ।
पृच्छन्ति विनयात् सर्वे शक्रस्य हितकारिणः ॥
केनोपायेन देवानां स्वर्गवासी भवेद्विज ! ।
भवान् हि नयवेता च उपायं वद पृच्छताम् ॥
त्वमेव शास्त्रवेता च हितः शक्रस्य नित्यशः ।
शङ्कोदधिनिमग्नानामतिपीतो भव दिज ! ॥
एवं पृष्टः स देवैस्तु गुरुर्वचनमब्रवीत् ॥
वृहस्पतिरवाच ।

वदयं दानवः शक्र ! न युद्धे भवतो वशः ।
रथे न क्षयमायाति अजैयः सङ्गरे यतः ॥
अतः कपटमास्याय प्रार्थनीयः क्रतुं प्रति ।
दाता सत्त्वबलोपेतः स्वकायमर्पितेऽपि ।
अतस्तस्य प्रार्थयिता विष्णुर्मायामहोदधिः ।
द्विजवरुधरो भूत्वा याचनाय वधाय च ॥
गुरुणा चोदिता देवाः स्तुतास्ते निधनम्यति ।
गताः सर्वे ततः शान्ता यत्र देवो जनार्दनः ॥
माधवेन तदा देवा दृष्टा भयसमाकुलाः ।
क्रमाव्यासन्नसंलापैः सर्वे ते संस्तुता भूयम् ॥
संपृच्छितास्तदा सर्वे किमायातावदन् सुराः ॥

देवा ऊचुः ।

बलेन बलिना देव ! सर्वे विनाशिता वयम् ।
मायावी त्वं वधे तस्य नाथोपायो भवेत् कश्चित् ॥
विष्णुर्वाच ।

करोमि भवतामिष्टं किन्त्ववौ बलसंयुतः ।
सालिको नयवेता च सर्वश्लाघार्थपारगः ॥
गूढमन्त्रविचारो ह्याधर्म्मैककृतनिश्चयः ।
तस्य मायां कथं कर्तुं शक्यते सुरसत्तमाः ॥
पुरेका भवते विद्या मम दत्ता तु श्रुतिना ।
मोहिनी नाम विख्याता मोहं सा कुरुते भूयम् ॥
ततोऽहं तस्य नाशाय स्मरामि परमेश्वरीम् ।
स्मरित्वा परमां विद्यां द्विजभावो जनार्दनः ॥